

JYDSK SKOLESCENE AARHUS TEATER

SÆSON 1968-69

INDBYDELSE

I forståelse med skolemyndighederne i Aarhus, Randers og Skanderborg amter, indbyder Jydsk Skolescene hermed alle skoleelever, fra 5. klasse og opefter, til at overvære 3 forestillinger på Aarhus Teater i skoleåret 1968-69.

Programmet omfatter:

For elever i 5., 6., og 7. klasse:

Thorbjørn Egner:	MUSIKANTERNE KOMMER TIL BYEN
Molière:	MOLIÈRE HAR TRAVLT
Gustav Wied/Leif Petersen:	LIVSENS ONDSKAB

For elever i 8. og 9. klasse samt 1., 2. og 3. real:

William Shakespeare:	OTHELLO
Molière:	MOLIÈRE HAR TRAVLT
Gustav Wied/Leif Petersen:	LIVSENS ONDSKAB

Indmeldelsen, der er bindende, skal ske snarest, og kontingentet, kr 18,- (incl. moms) ialt for 3 forestillinger, opkræves på skolen.

NB! *Der vil IKKE blive arrangeret forestillinger i perioden lørdag den 12. - søndag den 20. oktober efterårsferien).*

JYDSK SKOLESCENE AARHUS TEATER

Klip her

INDMEDELSE

Elevens navn: _____

Elev i: _____ skole

indmeldes herved i Jydsk Skolescenes ældste afdeling (fra 5. klasse) for sæson 1968-69. Kontingent kr 18,00 (incl. moms) for 3 forestillinger

_____ Faderens/moderens underskrift

Denne blanket klippes ud og afleveres på skolen i udfyldt stand

senest: _____

(Udfyldes efter meddelelse fra læreren)

Thorbjørn Egner:

MUSIKANTERNE KOMMER TIL BYEN

(For 5., 6. og 7. klasse)

Siden »Folk og røvere i Kardemomme By« og »Dyrene i Hakkebakkeskoven«, har vi gået og glædet os til det næste stykke af Thorbjørn Egner. Nu er det her! Oppe i Norge har han skrevet det, lavet musik til det, tegnet dekorationer og det hele – og det hedder: MUSIKANTERNE KOMMER TIL BYEN.

Thorbjørn Egner, som ved mere end de fleste om livsglæde i en tilsyneladende grå verden, fortæller om en bondeknægt og hans søster, der spiller på fløjte og banjo for køerne (så selv den sure okse »Napoleon« bli'r i godt humør) og en festlig vagabond med en stor tuba i sin pose, der finder sammen og drager af sted for at gi' os sure, triste mennesker lidt humør og god musik. På deres vej møder de ved en soldaterlejr en meget søvrig trompeter, som da meget hellere vil med dem, end evig og altid blæse morgen-, aften- og madsignaler, og da de ved en landevejskro, hvor de muntrer de sure gæster, støder på en lyslevende trommeslager, ja, så er kvintetten fuld, og de kan drage til byen. Da de kommer dertil, bliver der stor ballade, for der er folk rigtig sure og travle og vil ikke have »spektakel«. Politimester Bø putter musikanterne i kasjotten, og der sidder de så og trommer og trutter, mens byrådet holder højtideligt møde om dem – og hvad sker der så ?

Bodil Lindorff sætter den festlige forestilling i scene, Thorbjørn Egner har altså selv tegnet dekorationerne og kostumerne, og musikanterne spilles af Aksel Erhardtzen, Benny Bjerregaard, Fritze Hedemann, Ole Wegener og Per Møller Nielsen.

*Thorbjørn Egner's egen
tegning af »Musikanterne«.*

William Shakespeare:

OTHELLO

For 8 og 9 klasse samt 1., 2. og 3. real

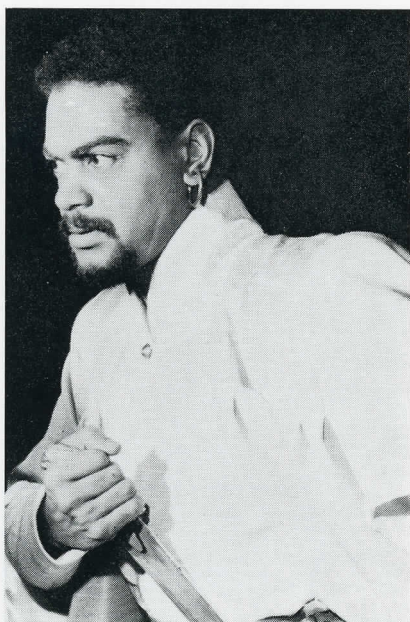
Jydsk Skolescenes første forestilling i denne sæson, OTHELLO, er et af William Shakespeare's – verdens største dramatiker (1564–1616 – mest spændende og mest berømte dramaer Alligevel har det kun én gang før opnået en række opførelser på en dansk scene, nemlig på Det kgl. Teater i 1948.

Aarhus Teater kan opføre skuespillet, fordi det har engageret den store amerikanske negerskuespiller Earle Hyman som gæst i titelrollen.

Den dramatiske handling tog William Shakespeare fra en italiensk novelle om den purunge, fornemme venezianerinde, Desdemona, der mod sin fars ønske gifter sig med den noget ældre, farvede general, Othello, og følger ham på hans togt til Cypern. Othello har udnævnt en ung officer, Cassio, til sin næstkommanderende. Othello's fænrik, Jago, føler sig forbigået. Bag et bravt og ærligt ydre, som kan narre de fleste, gemmer

Jago snedighed, misundelse, had, en vild trang til at gøre fortræd. Ved sjofle tricks får han overbevist Othello om, at Desdemona bedrager ham med Cassio. Han får Cassio drukket fuld, så han sættes fra bestillingen – overtaler Desdemona til at tale Cassio's sag – stjæler et tørklæde fra hende, som han så påstår, han har fundet ved Cassio's seng. Othello pines af en voksende skinsyge, indtil han i raseri kvæler den uskyldige Desdemona, og da først – for sent – afsløres Jago's forbrydelse. – En historie om erotik, skinsyge, misundelse, om menneskets smukkeste og ondeste lidenskaber, fortalt med uafbrudt dramatisk spænding.

Foruden den spændende amerikanske gæst, Earle Hyman, medvirker Henning Palner (gæst), William Knoblauch, Svend Johansen, Bjarne Forchhammer, Waage Sandø, Sophie Lunøe, Karen Wegener og mange andre. To norske gæster, Ellen Isefiær og Per Fjeld, tager sig af henholdsvis iscenesættelse og dekoration/kostumer

Earle Hyman som »Othello«

Molière:

MOLIÈRE HAR TRAVLT

For alle klasser)

*I midten Molière selv som
»Den gerrige«*

ter med, at kongen giver truppen lov til at spille et andet stykke end det, de ikke kan få færdigt – og de stiller op til Molière's komedie: »DEN GERRIGE« – historien om hr. Harpagon, der er så nærig, at han driver hemmelig ågerkarleforretning, tjener styrtende med penge, men graver dem ned i haven og ikke under sine tjenestefolk løn, sine heste foder, eller sine egne børn ordentlig tøj på kroppen, eller lov til at gifte sig med den, de vil. Næ, der skal medgift til, der skal penge til. Både hans søn og datter er hemmeligt forelskede og må hitte på sindrige streger for at snyde den gamle. Hans frække tjener, hans tykke kok, en anden ågerkarl, en »mutter« i nabolaget, der lever af at »splejse folk sammen«, og andre muntre typer sætter fart og kolorit på historien om: »DEN GERRIGE«.

Molière (1622–1673) – den største komedieskriver Frankrig har haft – var også skuespiller og instruktør. For ca. 300 år siden kom han til Paris fra provinsen, og han og hans trup gjorde så stor lykke, at kongen gav dem et teater, hvor de regelmæssigt kunne spille Molière's stykker.

De andre skuespillere i Paris blev rygende misundelige, udsprede grimme rygter om Molière og hans kone, og opførte stykker, der gjorde nar af ham.

For at gi' svar på tiltale skrev Molière en lille komedie: »FORSPIL I VERSAILLES«, som forestiller en prøve på et stykke, Kong Ludvig d. XIV har bestilt til en bestemt aften, og som Molière og hans stakkels skuespillere ikke kan nå at få færdig. Vi ser Molière selv sætte i scene, vi hører kunstnerne afbryde prøven med diskussioner – vi oplever, at der er meget lidt forskel på, hvordan teaterfolk arbejdede dengang, og hvad man ville få at se, hvis man en eftermiddag kunne liste ind på Aarhus Teater og kigge på en prøve.

»FORSPIL I VERSAILLES« slut-

Gustav Wied / Leif Petersen:

LIVSENS ONDSKAB

For alle klasser)

Gustav Wied (1858–1914), én af Danmarks skrappeste og vittigste humorister, skrev mange teaterstykker, bl. a. »DØDEN«, som TV sendte i vinter, og et lille idyllisk et, »SKÆRMYSLEDER«, der har gået tit i fjernsynet i de sidste år – men det var sandelig ikke idyl altsammen!

Hans to romaner fra en bitte dansk provinsby: »Knagsted« og »Livsens Ondskab«, som Leif Petersen nu har skrevet sit stykke over, er bestemt heller ikke den rene idyl.

Det er en hel by, vi lærer at kende. De fede borgere, der mødes på hotellet i »Ædedolkenes klub«, den lille, skruttede Thomsen, som serverer ved æderiet og går sin mor til hånde i hendes garnbutik, den skæggede toldkontrollør, Knagsted – særling og pebersvend og højst foruroligende for den lille by, fordi han ser mennesker, som de er, og siger, hvad han mener – den pensionerede overlærer »Over-Clausen«, de kaglene og snadrende provinsdamer og borgmesterens gamle søster med kæmpehørerøret, som hugger de andres blomster ude på kirkegården, når hun tror, ingen ser det – jo, jo!

Gustav Wied og Leif Petersen fortæller os historien om »Gammelkøbing« og alle dens mennesker. Det er et meget dansk billede af tilsyneladende idyl – ironisk og med grinagtige replikker.

En historie at le ad – og få forstand af.

To af de udødelige skikkelser, Thummelumsen og Knagsted, spilles af gæsterne Jørgen Ryg og Preben Neergaard, og næsten hele personalet er på scenen. Iscenesættelsen tager Henning Ørnbak sig af.

*Jørgen Ryg og Preben Neergaard
omkring Gustav Wied*